

For Det Radikale Venstre er det vigtigt at bevare landdistrikterne og støtte disse områder, så de ikke uddør, men ikke nødvendigvis ved at lave det åbne land om til byzonelignende steder. Landzonerne skal netop være land, og derfor er det vigtigt, at vi ikke åbner for en større spredning af byen i det åbne land.

I de tre forslag foreslås, at der skabes bedre mulighed for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land, og det foreslås, at overflødiggjorte landbrugsbygninger ikke kun skal kunne indrettes til erhverv, men også til helårsboliger uden landzonetilladelse. Og så foreslås der, at en landbrugsejendom skal have lov til at indrette en yderligere bolig som et led i et glidende generationsskifte eller til brug for en medhjælper.

Forslagsstillerne jonglerer i det hele taget rundt mellem by- og landzonebegreberne og vil have mere flydende overgange. Det har vi forstået. Vi skal selvfølgelig ikke gøre livet mere besværligt end nødvendigt, men rent faktisk er loven heller ikke så usmidig, som den lyder til i forslaget. Det er muligt at indrette erhverv i overflødiggjorte landbrugsbygninger, og hvad angår mulighederne for bosættelse på landet, er der mange stuehuse, som overgår til almindelige boliger, ligesom det er muligt at indrette yderligere boliger på landbrugsejendomme.

Der er altså en vis smidighed i loven, og jeg synes ikke, den skal strækkes længere. Befolkningen i landdistrikterne skal jo ikke sikres via ren industriel industriudbygning; så er der netop ikke længere tale om landdistrikter.

At hindre byspredning er derfor en vigtig prioritering også for Det Radikale Venstre. For det første ødelægges det klare skel mellem by og land, som jeg har sagt, og det skæmmer landskabet. For det andet viser undersøgelser jo, at etablering af eksempelvis detailhandel uden for bygrænsen øger trafikmængden markant, og det er vi også imod i Det Radikale Venstre, hvis det kan undgås. Landzonerne er den mest værdifulde landskabstype, vi har. Derfor skal den beskyttes bedst muligt, og det er netop, hvad den nuværende planlov gør. Derfor kan vi i Det Radikale Venstre ikke støtte disse tre forslag.

Jeg vil sige, at jeg kommer fra Vestsjællands Amt, og vi har ikke problemer med at få disse tilladelser frem, som vi kender fra planlovens nuværende funktion. Jeg mener, at der er mennesker, der sidder i de respektive kommuner og amter, som har en fornemmelse for at få loven til

at fungere, og der er ikke de store klager fra Vestsjællands Amt.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg lyttede lidt forundret til talen, men forklaringen kom til sidst, da der blev sagt: Jeg kommer fra Vestsjællands Amt. Ja, i Vestsjællands Amt får man lov til meget. Der indstillede man også, at fru Ritt Bjerregaard kunne få lov til sit byggeri. Det var for skrappt for selv det helt overvejende flertal i Miljøklagenævnet, da sagen behandledes dér.

Men forskellen er dramatisk stor mellem de forskellige dele af Danmark, og hvis man havde så liberal en praksis, eller bare noget, der mindede om så liberal en praksis, som man har i Vestsjællands Amt, var vi aldrig kommet med de her forslag. Problemet er, at der er meget store regionale forskelle.

Jeg vil høre, om Det Radikale Venstre ikke kunne tænke sig at genbruge gamle bygninger og bevare den ressource, der ligger i dem, sørge for at bruge kræfter på at renovere dem frem for at gå ud og bygge nyt og rive det gamle ned og fylde vores lossepladser op med bygningsaffald. Det er efter konservativ tankegang Ebberød Bank at opføre sig på den måde og motivere befolkningen til det.

Så jeg vil godt høre, om Det Radikale Venstre har skiftet politik på det her område, siden man ikke bakker op om det. Det er ikke et spørgsmål om at fjerne forskellen på by og land; det er ikke et spørgsmål om at lave fabrikker i det åbne land; det er et spørgsmål om at bruge de bygninger, der allerede er der.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er sådan set ked af, at det netop bliver fra Det Radikale Venstre, at vi får den melding dér, for Det Radikale Venstre har jo stolte traditioner ude fra landdistrikterne.

Hvis man gik meget tæt på lovforslagene, ville man jo se, at forslagsstillerne netop har bestræbt sig på, at vi ikke skulle have en debat om, hvor meget man må have lov at bygge til og bygge om. Men det er klart, at man, når man har set sager fra Naturklagenævnet, hvor borger efter borger efter borger har problemer, så siger: Jamen det kunne da godt være, at ministeren skulle gå ind og prøve at lave et forslag.

Derfor er det i grunden lidt ærgerligt, at debatten i aften kommer til at dreje sig om